

Publicerad 2007-02-21 12:45 av A

Om att vägra anpassa sig...

Min hemstad

Jag ångrar mycket jag gjort
men att lämna dig
du hatvärda hemstad
gav mig ett liv värt att leva

Ditt sotiga hjärta
smutsar ner allt friskt och rent
Det vita blir grått
och grå blir svart

Du förvrider ditt folk
till bittra och fega
Jag vägrade stanna
och hatar dig fortfarande

Det fanns en tid
då jag ville tillbaka
till dem jag innerligt älskar
men du så noggrannt vaktar

När jag ser vad du gjort
med familj, släkt och vänner
som följer det öde
du så noga för dem bestämt

Min far slet för dig
till krafterna tog slut
Från ung, stark och modig
till en kugge bland andra

Den tack du ger
dina slavar till slut
är ett intyg som säger

Grattis!

Nu är du

precis

som alla andra.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren A med Poeter.se id #13840 innehar upphovsrätten